

præsten for at blive viet, og at denne da har sagt: Du er fraskilt, og der er det og det i dit private Liv, som gør, at jeg ikke kan vie dig! Men over for en Arbejder, en fattig Mand ude paa Nørrebro, undser Præsten sig ikke ved at benytte dette Vaaben, som han tror at have i sin Haand, til at indføre Kirketugt, skønt han aldrig vilde benytte sig deraf over for velhavende Folk.

Formanden: Det maa ikke siges om en bestemt Mand.

Borgbjerg: Jeg skulde respektere Præsterne, naar de gennemførte deres Moral ens og lige over for høje og lave i Samfundet og gjorde det paa alle Punkter. Men jeg kan ikke respektere en Præst, fordi han tager et enkelt Ord og bruger det til at forøge sin Magt med, og efter alt, hvad Erfaringen hidtil har vist, udøver det over for de ubemidlede i Samfundet, men glemmer at anvende det, hver Gang der er Tale om at anvende det over for de mægtige og rige.

Ordføreren (Svend Hogsbro): Det ærede Medlem synes ikke at vide, at afdøde Pastor Frimodt, ogsaa paa Nørrebro, for en Menneskealder siden nægtede at vie en Grosserer, der ved Højesteretsdom var tilpligtet at ægte en Kvinde.

Holm: Jeg ved ikke, om der skulde ligge en lille Spydighed i, at det ærede Medlem for Assens (Berntsen) kaldte mig for Ministerens Advokat. Jeg er i hvert Fald i denne Sag hverken optraadt som Advokat for Ministeren eller for nogen anden enkelt Person. Jeg har kun indtaget det samme Standpunkt til denne Sag, som jeg har indtaget lige fra 1881, da jeg indbragte et Forslag derom. Den Gang talte jeg i ganske samme Retning som nu, saa jeg har aldeles ikke forandret mit Standpunkt. Jeg har aldrig sagt om det ærede Medlem, at han manglede Opfattelsesevne. Tværtimod, jeg kender jo det ærede Medlem saa godt, og jeg ved, hvilken hurtig Opfattelsesevne han har, og hvor klart han tænker. Men trods sin glimrende Opfattelsesevne har han, som han tydelig viste, endnu ikke ret forstaaet

denne Sag, og det, jeg før sagde, var kun det, at naar en Mand som det ærede Medlem endnu ikke forstaaer denne Sag, saa er det ikke underligt, at der er mange rundt omkring i Befolkningen, der heller ikke endnu forstaaer den. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke havde sagt, man ved dette Forslag vilde tvinge Folk bort fra Kirken. Han havde kun sagt, at man vilde tvinge dem bort fra den kirkelige Vielse. Men her er jo, som jeg før udviklede, slet ikke Tale om at tvinge nogen bort fra den kirkelige Vielse. Det ærede Medlem sluttede som saa: Vielsen skal jo foregaa hos Ægteskabsforstanderen, saa kan den ikke foregaa i Kirken. Men denne Slutning viser netop det ærede Medlems Mangel paa Forstaaelse af denne Sag. Han taler om en „Vielse“ hos Ægteskabsforstanderen. Men det er der jo slet ikke Tale om. Hos Ægteskabsforstanderen skal der kun foregaa en Undersøgelse af de borgerlige Betingelser for Ægteskabet og en Anerkendelse af dets borgerlige, juridiske Gyldighed. Vielse betyder paa Dansk det samme som Indvielse, Velsignelse og Helligelse, og det, der er Tale om hos Ægteskabsforstanderen, har slet intet med Vielse eller Velsignelse eller Helligelse at gøre. Vielsen maa fremdeles foregaa i Kirken for dem, der ønske den. Det ærede Medlem gjorde fremdeles den Bemærkning, at denne Lov slet ikke vilde hjælpe os ud over de Vanskeligheder, der f. Eks. har været med Mureren ude paa Nørrebro. Spillet vilde være gaaende efter denne Lov ligesom tidligere, siger han. Men det er en Misforstaaelse. Nu er nemlig Forholdet det, at Mureren har Ret til at blive gift, og at han som Medlem af Folkekirken kun kan blive gift ved kirkelig Vielse. Derfor maa Præsten som Statens Embedsmand tvinges til at vie Mureren. Men i det Øjeblik, vi faa almindeligt borgerligt Ægteskab, er Præsten ikke længere paa dette Punkt Statens Embedsmand, og der er altsaa for hans Vedkommende ikke længere Tale om en borgerlig Handling, som han kan tvinges til. Der bliver da kun Tale om en ren kirkelig Handling, en Velsignelse eller Vielse, og over for denne faar han jo ifølge § 20 en Ret til at sige nej, naar den strider mod hans Samvittighed. Spørgs-